

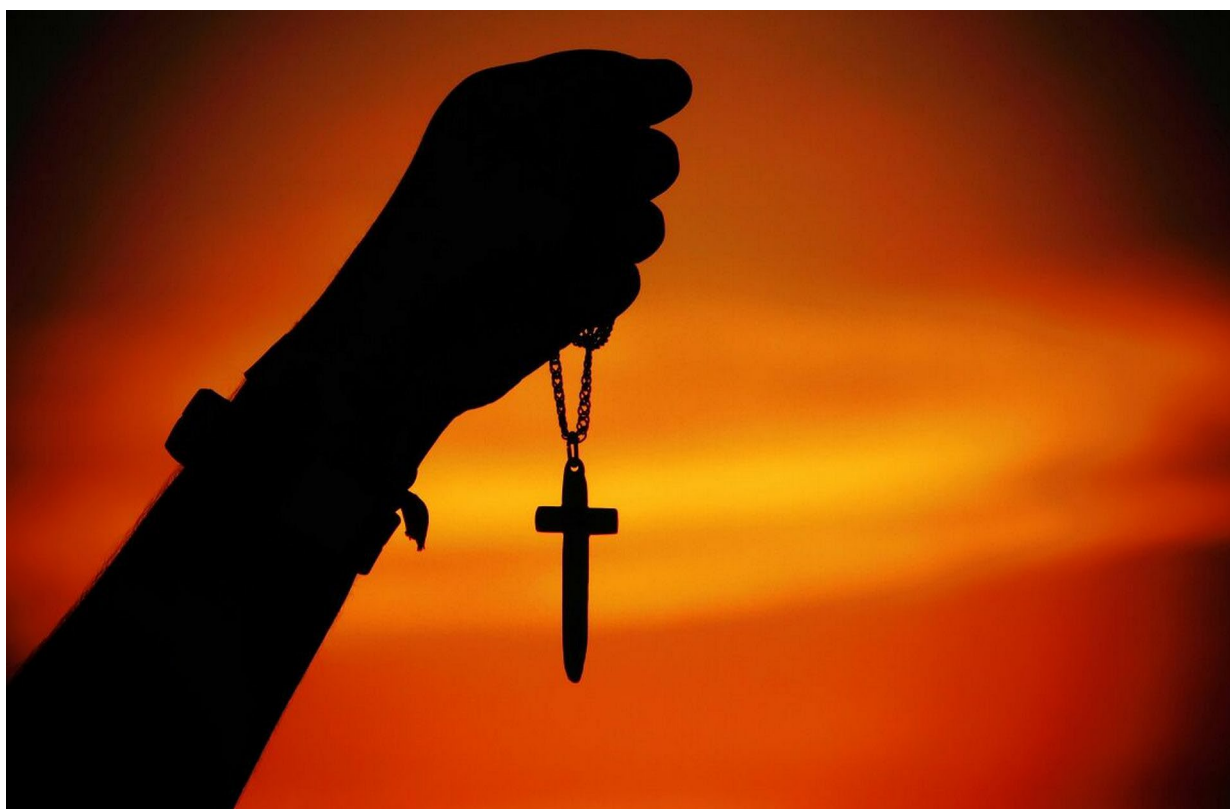
LECTIO DIVINA

SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Lk 14,1.7-14

Évközi 22. vasárnap („C” év)

Aki megalázza magát, azt felmagasztalják

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Aki megalázza magát, azt felmagasztalják

Az egyik szombaton Jézus betért egy vezető farizeus házába, hogy nála étkezzék. Amikor észrevette, hogy a meghívottak válogatják az első helyeket, egy példabeszédet mondott nekik.

„Amikor lakomára hívnak – kezdte –, ne ülj az első helyre, mert akadhat a hivatalosak közt nálad előkelőbb is. Ha ez megérkezik, odajön, aki meghívott titeket, és felszólít: »Add át a helyedet neki.« És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod.

Ha tehát hivatalos vagy valahova, menj el, és foglald el az utolsó helyet, hogy amikor a házigazda odajön, így szóljon hozzád: »Barátom, menj följebb!« Milyen kitüntetés lesz ez számodra a többi vendég előtt! Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják.”

Ekkor a házigazdához fordult: „Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, mert azok is meghívják és viszonzják neked. Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonzni. Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat.”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

¹ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηροῦμενοι αὐτόν.

És történt, amikor egy szombaton ő elment a Főtanács egyik farizeusi tagjának a házába étkezni, és ők megfigyelték őt.

(...)

⁷ Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς·

Mondott pedig a meghívottaknak egy példabeszédet, figyelve, hogy hogyan válogatták ki az első helyeket (a főhelyeket), mondva nekik:

⁸ Ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ’ αὐτοῦ

„Amikor meghív téged valaki egy ünnepi lakomára, ne ülj le az első helyre (a főhelyre), hogy ne legyen egy általa meghívott, nálad előkelőbb ember,

⁹ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

és jőve a tégedet és őt meghívó mondja neked: 'Add neki a helyet!' És akkor szégyenkezve kezded elfoglalni az utolsó helyet.

¹⁰ ἀλλ’ ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι.

Hanem, amikor meghívnak, elmenve telepedj le az utolsó helyen, hogy amikor jön a tégedet meghívó, s mondja neked: 'Barátom, menj feljebb feljebb!', akkor dicsőséged lesz az összes asztaltársad előtt.

¹¹ ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν **ταπεινωθήσεται** καὶ ὁ **ταπεινῶν** ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Mert mindaz, aki fölmagasztalja önmagát, meg fog aláztatni, és aki megalázza önmagát, föl fog magasztaltatni.”

¹² Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκώτι αὐτόν· Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά σοι.

Mondta pedig az őt meghívónak is: „Amikor vacsorát vagy ünnepi lakomát rendezel, ne hívjad meg a barátaidat, sem a testvéreidet, sem a rokonaidat, sem gazdag szomszédaidat, hogy ne hívjanak meg viszont téged, és meglegyen jutalmad.

¹³ ἀλλ’ ὅταν δοχὴν ποιῆς, κἀλει πτωχοὺς, ἀναπειροὺς, χωλοὺς, τυφλοὺς·

Hanem, amikor lakomát rendezel, hívjad meg a szegényeket, nyomorékokat, a sántákat, a vakokat:

¹⁴ καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι σοι, ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

és boldog leszel, mert nincsen miből viszonzást adniuk neked, ugyanis az igazak föltámadásakor (viszonoztatik majd neked) fogják viszonzni neked.”

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹ ET FACTUM EST, CUM INTRARET IN DOMUM CUIUSDAM PRINCI PIS PHARISAEORUM SABBATO MANDUCARE PANEM, ET IPSI OBSERVABANT EUM.

¹ Amikor Jézus szombaton egy vezető farizeus házába ment, hogy nála étkezzék, figyelték.

¹ Történt pedig, hogy Jézus szombaton az egyik vezető farizeus házába ment étkezni, és azok figyelték őt.

¹ *(Jézus) szombaton egyik előkelő farizeus házába ment, hogy nála étkezzék. Az ott tartózkodók szemmel tartották.*

¹ *És lőn mikor a főfarizeusok közül egynek házához ment szombatnapon kenyeret enni, azok leselkednek vala ő utána.*

¹ Amikor egyszer szombaton bement az egyik vezető farizeus házába étkezni, a farizeusok figyelték.

(..)

⁷ DICEBAT AUTEM AD INVITATOS PARABOLAM, INTENDENS QUOMODO PRIMOS ACCUBITUS ELIGERENT, DICENS AD ILLOS:

⁷ A meghívottaknak egy példabeszédet mondott, mert észrevette, hogyan válogatják az első helyeket.

⁷ A meghívottaknak pedig példabeszédet mondott, mert megfigyelte, hogy hogyan válogatják az első helyeket. Ezt mondta nekik:

⁷ *A meghívottaknak pedig példabeszédet mondott, mert észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket.*

⁷ *És egy példázatot monda a hivatalosoknak, mikor észre vevé, mimódon válogatják a fő helyeket; mondván nekik:*

⁷ Azután egy példázatot mondott a meghívottaknak, mert észrevette, hogyan válogatják a fő helyeket: –

⁸ “CUM INVITATUS FUERIS AB ALIQUO AD NUPTIAS, NON DISCUMBAS IN PRIMO LOCO, NE FORTE HONORATIOR TE SIT INVITATUS AB EO,

⁸ "Amikor lakodalomba hívnak - kezdte -, ne telepedjél le a főhelyre, mert akadhat a hivatalosak közt nálad előkelőbb is.

⁸ »Amikor lakodalomba hívnak, ne ülj az első helyre. Nehogy előforduljon, hogy ha nálad előkelőbbet is meghívtak volna,

⁸ „Mikor lakodalomba hívnak, monda, ne ülj az első helyre, mert akadhat a meghívottak közt nálad előkelőbb ember is.

⁸ *Mikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a fő helyre; mert netalán náladnál nagyobb tiszteletben álló embert is hívott meg az,*

⁸ Ha valaki menyegzőre hív, ne ülj a fő helyre, mert lehet, hogy meghívott nálad rangosabb embert is!

⁹ ET VENIENS IS QUI TE ET ILLUM VOCAVIT, DICAT TIBI: “DA HUIC LOCUM”; ET TUNC INCIPIAS CUM RUBORE NOVISSIMUM LOCUM TENERE.

⁹ Ha ez megérkezik, jön, aki meghívott benneteket és felszólít: Add át a helyedet! És szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod.

⁹ odajöjjön az, aki téged és őt is meghívta, és azt mondja neked: ‘Add át a helyedet!’ És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod.

⁹ Aztán odajön az, aki meghívott titeket és föl szólít: adj helyet ennek. Akkor szégyenszemre az utolsó helyet kellene elfoglalnod.

⁹ És eljövén az, a ki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd néked: Engedd ennek a helyet! És akkor szégyennel az utolsó helyre fogsz ülni.

⁹ És ha odamegy hozzád, aki meghívott téged is meg őt is, és így szól: „Engedd át neki a helyet!” –, akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz kerülni.

¹⁰ SED CUM VOCATUS FUERIS, VADE, RECUMBE IN NOVISSIMO LOCO, UT, CUM VENERIT QUI TE INVITAVIT, DICAT TIBI: “AMICE, ASCENDE SUPERIUS”; TUNC ERIT TIBI GLORIA CORAM OMNIBUS SIMUL DISCUMBENTIBUS.

¹⁰ Ha tehát hivatalos vagy valahova, menj el, és foglald el az utolsó helyet, hogy amikor a házigazda fogad, ezt mondja neked: Barátom, menj följebb! Így megtiszteltetésben lesz részed az egész vendégsereg előtt.

¹⁰ Ha tehát meghívnak, menj, telepedj le az utolsó helyre. Akkor odajön majd az, aki meghívott, és ezt mondja neked: ‘Barátom! Menj följebb!’ Így tiszteletet ébresztesz az egész vendégsereg előtt.

¹⁰ Ha meghívnak, inkább menj, telepedjél le az utolsó helyre. Akkor odajön majd, aki téged meghívott és azt mondja: Barátom, jöjj följebb! Így becsületed lesz az egész asztaltársaság előtt.

¹⁰ *Hanem mikor meghívnak, menj el és ülj le az utolsó helyre; hogy mikor eljő az, a ki téged meghívott, ezt mondja néked: Barátom ülj feljebb! Akkor néked dicsőséged lesz azok előtt, a kik veled együtt ülnek.*

¹⁰ Ellenkezőleg, ha meghívnak, menj, ülj az utolsó helyre, hogy amikor jön, aki meghívott, így szóljon hozzád: „Barátom, ülj feljebb!” Akkor valamennyi asztaltársad előtt tisztelet övez.

¹¹ **QUIA OMNIS, QUI SE EXALTAT, HUMILIABITUR; ET, QUI SE HUMILIAT, EXALTABITUR”.**

¹¹ Mert aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki magát megalázza, az felmagasztaltatik.”

¹¹ Mert aki magát fölmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, fölmagasztalják.«

¹¹ *Mindazt ugyanis, aki fölmagasztalja magát, megalázzák; aki pedig megalázza magát, azt fölmagasztalják.”*

¹¹ *Mert mindenki, a ki magát felmagasztalja, megaláztatik; és a ki magát megalázza, felmagasztaltatik.*

¹¹ Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatásban lesz része, aki pedig megalázza magát, azt felmagasztalják.

¹² **DICEBAT AUTEM ET EI, QUI SE INVITAVERAT: “CUM FACIS PRANDIUM AUT CENAM, NOLI VOCARE AMICOS TUOS NEQUE FRATRES TUOS NEQUE COGNATOS NEQUE VICINOS DIVITES, NE FORTE ET IPSI TE REINVITENT, ET FIAT TIBI RETRIBUTIO.**

¹² Ekkor a házigazdához fordult: "Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat, sem testvéreidet, sem rokonaidat, sem jó módú szomszédaidat, nehogy visszahívjanak és viszonzozzák neked.

¹² Annak pedig, aki őt meghívta, ezt mondta: »Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne a barátaidat és testvéreidet hívd meg, se a rokonaidat és gazdag szomszédaidat, akik majd téged is meghívnak és viszonzozzák neked.

¹² *Akkor a házigazdához fordult: „Mikor ebédet vagy vacsorát adsz, mondta, ne hívd meg barátaidat és testvéreidet, se rokonaidat és gazdag szomszédaidat. Különben ők is meghívnak és viszonzozzák neked.*

¹² *Monda pedig annak is, a ki őt meghívta: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat; nehogy viszont ők is meghívjanak téged, és visszafizessék néked.*

¹² Ekkor azt mondta annak, aki meghívta: – Ha ebédet vagy vacsorát adsz, ne barátaidat hívd meg, ne is testvéreidet, rokonaidat vagy gazdag szomszédaidat! Nehogy viszonzásul ők is meghívjanak, s ez legyen jutalmad!

¹³ SED CUM FACIS CONVIVIUM, VOCA PAUPERES, DEBILES, CLAUDOS, CAECOS;

¹³ Ha vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat.

¹³ Amikor vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat.

¹³ *Amikor lakomát adsz, hívd meg inkább a koldusokat, bénákat, sántákat és vakokat.*

¹³ *Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat:*

¹³ Ellenkezőleg, ha vendégséget rendezel, hívj meg szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat!

¹⁴ ET BEATUS ERIS, QUIA NON HABENT RETRIBUERE TIBI. RETRIBUETUR ENIM TIBI IN RESURRECTIONE IUSTORUM”.

¹⁴ S boldog leszel, mert nem tudják neked viszonzni. De az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat.”

¹⁴ Így boldog leszel, mert ők nem tudják azt viszonzni neked. De amikor az igazak feltámadnak, megkapod jutalmadat.«

¹⁴ *Boldog leszel, mert nem tudják viszonzni neked! De majd visszafizetik az igazak föltámadásakor.”*

¹⁴ *És boldog leszel; mivelhogy nem fizethetik vissza néked; mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor.*

¹⁴ Boldog leszel, mert nincs miből viszonzniuk, te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak feltámadásakor.

1.3. BEHATÁROLÁS

Az epizód Jézusnak a jeruzsálemi útja során, szombaton történik egy farizeus házában (Lk 14,1), ahol a Mester, miután meggyógyított egy beteg férfit (Lk 14,2-6), két rövid történet elbeszélésével tanítani kezdi a jelenlévőket az alázatról és a nagylelkűségről (Lk 14,7-14). Így az általunk vizsgált evangéliumi részlet a Lk 14,1.7- 14 versek között helyezkedik el.

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

– Jézus nyitott arra, hogy találkozzék egy tehetős farizeussal és annak társaival, s hogy tanítsa őket is.

– Az Úr készséges arra, hogy közösséget vállaljon mind a szegényekkel, mind a gazdagokkal. Ő nem a vagyont, hanem az embert nézi.

– A Mester csendesen és figyelmesen szemléli az eseményeket, a jelenlévőket. Előtte nem marad elrejtve semmi és senki. S ezt követően bátran kimondja azt, amit gondol.

- Az Úr alázatos és nagylelkű, s ugyanerre a magatartásra hívja meg tanítványait is.
- A keresztény ember szeretetének és figyelmének első számú, kitüntetett címzettjei a szegények, a betegek, az elesettek kell, hogy legyenek.
- Isten az, aki fölmagasztalja, vagyis megjutalmazza, illetve aki „megalázza”, azaz megbünteti az embert annak élete s tettei alapján.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

ταπεινωθήσεται/ταπεινῶν (tápejnóthészetaj/tápejnón): megaláztatik/ alacsonnyá válik, megaláz, megalázza magát (Lk 14,11)

Ezek a kifejezések az evangéliumok közül Máténál és Lukácsnál találhatók meg. Egyrészt cselekvő nyelvtani formában önmagunk megalázását jelölik, aminek a jutalma a fölmagasztaltatás, vagyis a mennyei jutalom (Mt 18,4; Mt 23,12b; Lk 14,11b; Lk 18,14b). Másrészt a szenvedő szerkezetben a bűnök jelképes hegyeinek a lebontását, vagyis a megtérést (Lk 3,5), harmadrészt pedig a bűneiket meg nem bánó, gőgös emberek isteni büntetését fejezik ki (Mt 23,12a; Lk 14,11a; Lk 18,14a). Ez utóbbi, a fölmagasztaltatással együtt Isten műve, amit a szenvedő nyelvtani szerkezet is mutat (passivum divinum).

Az önmagunk megalázása nem alázatoskodást, nem a személy megnyomorítását vagy megsemmisítését jelenti. Hanem utal Jézus és Mária magatartására, amit minden kereszténynek követnie kell. Jézus önmagát a szívet tekintve alázatosnak nevezi (Mt 11,29), hiszen ő úgy alázta meg saját magát, hogy engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig (Fil 2,8). Az engedelmisség pedig abban áll, hogy az Úr Jézus az Atya akaratára odafigyel, rábízta magát hűségesen. Mária is odafigyel az Úr szavára, engedelmeskedik neki (vö. Lk 1,38), s Isten ezt az alázatot jutalmazza meg mind Máriánál (Lk 1,48), mind az alázatos embereknél (Lk 1,52). Az alázat tehát ennek fényében azt jelenti, hogy az ember nemet mond a gőgre, vagyis önmaga fölmagasztalására, s egyszerűen engedelmes bizalommal igent mond Isten szavára, aki valóban felemeli, megdicsőíti őt. Egyedül az Úr az, aki igazán föl tud valakit magasztalni, meg tud valakit dicsőíteni. Ember erre valójában nem képes, ahogy ezt a világtörténelemben számos szomorú példa is mutatta.

ἀνταποδοθήσεται (ántápodothészetaj): megfizet, viszonz (Lk 14,14)

Ez a szó csak ebben a versben fordul elő az evangéliumokban, mégpedig kétszer, aminek a ténye még nagyobb hangsúlyt ad e kifejezésnek. Egyrészt utal arra, hogy a szegény emberek nem tudják viszonzni a vendéglátó nagylelkűségét, másrészt pedig jelzi, hogy Isten az, aki megjutalmazza majd őt. Ez utóbbi nyelvtani formula szenvedő szerkezetben áll (passivum divinum), ami azt sugallja, hogy nem az emberek, hanem az Úr fizet meg mindenkinek irgalmassága szerint. Isten az, aki az igazak föltámadásakor, a mennyország örömeivel jutalmazza meg azokat, akik földi életükben irgalmasok és a szeretetben nagylelkűek voltak (vö. Mt 25,31-46; Lk 19,11-27).

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

Lk 6,6-7 Egy másik szombaton bement a zsinagógába és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze el volt sorvadva. Az írástudók és a farizeusok figyelték, vajon gyógyít-e szombaton, hogy legyen alapjuk vádat emelni ellene.

Lk 6,35 Szeressétek inkább ellenségeiteket: tegyetek jót, adjatok kölcsön, és semmi viszonzást ne várjatok. Így nagy jutalomban részesültök, a Magasságosnak lesztek a fiai, hisz ő is jó a hálátlanokhoz és a gonoszokhoz.

Lk 7,36 Egy farizeus meghívta, hogy egyék nála. Betért hát a farizeus házába, és asztalhoz telepedett.

Lk 11,37 Alighogy befejezte a beszédét, egy farizeus meghívta lakomára magához. El is ment, és asztalhoz ült.

Lk 11,43 Jaj nektek, farizeusok! Szeretitek a főhelyeket a zsinagógában és a köszöntéseket a piacon.

Lk 12,33 Adjátok el, amitek van, adjátok oda a rászorulóknak. Készítsetek magatoknak kimeríthetetlen erszényt, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol nem fér hozzá tolvaj, és nem rágja szét a moly.

Lk 13,10-17 Szombaton az egyik zsinagógában tanított. Volt ott egy asszony, akit már tizennyolc éve gyötört a betegség lelke; teljesen meg volt görbedve, úgyhogy nem is tudott fölegyenesedni. Amikor Jézus meglátta, odahívta és így szólt hozzá: „Asszony, megszabadultál betegségedtől.” Közben rátette a kezét. Az rögtön fölegyenesedett, és dicsőítette az Istent. Erre a zsinagóga előljárója felháborodásában, hogy Jézus szombaton gyógyított, a néphez fordult: „Hat nap van, amikor dolgozni kell. Ezekon gyertek gyógyulást keresni, ne szombaton!” De az Úr válaszolt neki: „Képmutatók! Vajon nem oldjátok-e el mindnyájan szombaton is az ökrötöket vagy a szamaratokat a jászoltól, hogy megittassátok? De Ábrahám leányát, akit immár tizennyolc éve megkötözve tart a sátán, nem kellett feloldani kötelékeitől szombati napon?” E szavakra ellenfelei mind elszégyelltek magukat, a nép meg ujjongott, hogy ilyen nagy tettet vitt véghez.

Lk 13,29 Jönnék majd keletről és nyugatról, északról és délről, és helyet foglalnak az Isten országában.

Lk 18,14 Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, az nem. Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik.

Lk 20,20 Szemmel tartották és cselvetőket küldtek ki. Ezek jószándékú embernek tették magukat, hogy szaván fogják, s aztán kiszolgáltassák a hatóságnak és a helytartó hatalmának.

Lk 20,46 Óvakodjatok az írástudóktól! Szeretnek pompás öltözékben járni, szeretik, ha a tereken köszöntik őket. Szívesen elfoglalják a zsinagógákban az első székeket, a lakomákon az első helyeket

Szinoptikus párhuzamok

Mt 6,4 Így alamizsnád titokban marad, és Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

Mt 23,12 Aki felmagasztalja magát, azt megalázzák, aki megalázza magát, azt felmagasztalják.

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

MTörv 14,29 Aztán menjen a levita, aki nem kapott veled részt és örökséget, a városban lakó idegen, árva és özvegy, s egyen jóllakásig, hogy az Úr, a te Istened megáldjon kezed munkájában, s mindenben, amibe csak belefogsz.

Tób 2,2 Elém tették az ételt, különféle fogásokat hoztak. Azt mondtam Tóbiásnak, a fiamnak: „Eredj, gyermekem, aztán ha nélkülözőre akadsz a testvérek körében, akiket ide hurcoltak Ninivébe, hozd ide, s ha derék ember, neki is jut az ételből. Megvárlak fiam, amíg visszatérsz!

Péld 25,6-7 Ne tolokodjál a király színe elé, ne akard a nagyok helyét elfoglalni! Jobban jársz, ha hívnak: „Gyere ide följebb!”, mint ha elküldenek az előkelőbb elől.

Ez 17,24 S a mező minden fája megtudja, hogy én, az Úr aláztam meg a magas fát, és emeltem föl az alacsony fát, én szárítottam ki a zöldellő fát, és én borítottam virágba a száraz fát. Én, az Úr mondtam ezt, és véghez is viszem.

Ez 21,31 ezt mondja az Úr, az Isten: Vedd le fejedről a pántot, tedd le koronádat! Ami van, az nem marad meg. Ami alacsony, az fölemelkedik, ami magas, az alacsonnyá lesz.

ApCsel 24,15 Istenbe vetett bizalommal remélem, hogy az igazak és a gonoszok feltámadnak, s ebben ők is osztoznak velem.

Fil 2,8 Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.

Jak 4,10 Alázkodjatok meg az Úr előtt, és akkor megdicsőít benneteket.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Tiszteletreméltó Béda: Mivel az evangélista ezt az intó beszédet példabeszédnek nevezi, így szemléljük meg röviden, hogy lelki értelemben mit jelent. Aki meg lett hívva Krisztus menyegzőjére és Egyházába, megérkezett, és az Egyház tagjaival a hit által összeköttetésben van, annak nem kell önmagát kihangsúlyoznia, azáltal hogy érdemeit dicséri, mintha jobb lenne, mint a többi. Oda kell tehát majd ugyanis adnia a helyét egy előkelőbbnek, akit később hívtak meg, amikor valaki azok közül, akik Krisztust követik, buzgóságát tekintve ő előtte lesz. Megszégyenülve az utolsó helyet fogja elfoglalni, mikor a másik becsesebb cselekedetét látja majd, és amikor az ő cselekedetét, melyet ő oly sokra tartott, csekélyként ismerik el. Az utolsó helyre ül tehát le az, ki megszívleli ezeket a szavakat: Minél nagyobb vagy, annál jobban alacsonyítsd le magadat mindenben! Az Úr majd azt, kit alázatosnak talál, barátjaként fog felmagasztalni és gyorsan magasabbra

léptetni: Aki ugyanis mindig oly kicsinnyé teszi magát, mint egy kisgyermek, az a legnagyobb a Mennyek országában.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

525. Jézus egy istálló alázatosságában született, szegény családban; az esemény első tanúi egyszerű pásztorok voltak. Ebben a szegénységben ragyog föl az Ég dicsősége. Az Egyház nem fárad bele ezen éjszaka dicsőségének megéneklésébe:

„A Szűz ma világra hozza az Örökkévalót,

És a föld a Megközelíthetetlennek

egy barlangot kínál.

Az angyalok és a pásztorok magasztalják Őt,

És a bölcsek a csillag nyomán közelednek,

Mert hiszen értünk született

A kicsinyke Gyermeke, az Örök Isten!”

526. Istenhez képest „gyermekké lenni” az Országba történő belépés föltétele; ehhez meg kell alázkodni, kicsivé kell válni; sőt „újra kell születni” (Jn 3,7), Istenből kell születni, hogy valaki Isten fiává legyen. A születés misztériuma teljesedik bennünk, amikor Krisztus „formálódik” bennünk. Jézus születése e „csodálatos cserének” misztériuma:

Ó, csodálatos csere! Az emberi nem Teremtője, áttelekített testet öltvén magára, a Szűztől születni méltóztatott; és férfi közreműködése nélkül jövén a világra, nekünk ajándékozta istenségét.

2535. Az érzéki vágy ösztönöz olyan kellemes dolgok megkívánására, amelyekkel nem rendelkezünk. Így amikor az ember éhes, enni, ha fázik, melegedni vágyik. Ezek a vágyak önmagukban jók; de gyakran nem maradnak meg az értelem rendjének keretei között, és arra ösztönöznek, hogy jogtalanul megkívánjuk azt, ami nem jár nekünk és vagy másé, vagy másnak jár.

2536. A tizedik parancsolat tiltja a mohóságot és a földi javak megszerzésének mértéktelen vágyát. Tiltja a kapzsiságot, mely a gazdagság és a vele járó hatalom iránt érzett mértéktelen vágyból fakad. Még azt a vágyat is tiltja, hogy igazságtalanságot kövessünk el, amellyel a felebarátnak anyagi kárt okoznánk:

„Amikor a Törvény figyelmeztet: »Ne kívánd«, e szavak arra vonatkoznak, hogy fogjuk vissza a vágyainkat idegen dolgoktól. Az idegen dolgok megkívánásának szomjúsága ugyanis mérhetetlen és végtelen, és soha nem telik be, miként írva van: »A kapzsi nem telik be pénzzel« (Sir 5,9).”

2537. Nem szegi meg ezt a parancsolatot az a vágy, hogy a felebarát javait megszerezzük, csak igazságos eszközökkel akarjuk. A hagyományos hitoktatás jó valóságérzéssel mutat rá „azokra, akiknek a legtöbbet kell harcolniuk a kapzsi vágyakkal”, és hogy ezért őket „jobban kell buzdítani, hogy ezt a parancsolatot megtartsák”:

„Ilyenek például, a kereskedők, akik óhajtják az éhínséget és a drágaságot, és nem jó szemmel nézik, ha mellettük más is kínálja áruját vagy vásárol, mert nélkülük drágábban

tudnának eladni és olcsóbban tudnának vásárolni. Azok is vétenek, akik kívánják mások ínségét, hogy eladásból és vételből nagyobb hasznot tudjanak húzni (...). Orvosok, akik betegségekre vágnak; ügyvédek és bírák, akik ügyekre és perekre várnak...”

2538. A tizedik parancsolat megkívánja, hogy számúzzuk az irigységet az emberi szívből. Amikor Nátán próféta Dávid királyban bűnbánatot akart ébreszteni, elmondott neki egy példázatot a szegény emberről, akinek nem volt semmije, csak egy leányaként szeretett báránycájja, és a gazdagról, akinek számos nyája volt, mégis elvette a szegénytől a báránycáját. Az irigység a leggonoszabb tettekre is vezethet. A halál a Sátán irigysége révén jött a világra (Bölcs 2,24).

„Harcolunk egymással és az irigység fegyverzett föl minket egymás ellen (...). Ha ilyen elkeseredetten szabadljuk Krisztus Testét, hová jutunk? Mintha ízekre akarnánk tépni (...). Ugyanazon Test tagjainak mondjuk magunkat, és úgy marcangoljuk egymást, mintha vadállatok lennénk.”

2539. Az irigység főbűn. Szomorúságot jelent, amit valaki idegen jó miatt érez, és zabolátlan vágyat annak megszerzésére tiltott módon is. Amikor súlyos rosszat kíván a felebarátnak, halálos bűn:

Szent Ágoston az irigységben „ördögi víciumot” látott.

„Az irigységből gyűlölet, alattomos suttogás, megszólás, a felebarát szerencsétlensége miatti ujjongás és a szerencséje miatti bosszúság fakad.”

2540. Az irigység a szomorúság egy fajtája, ezért a szeretet visszautasítása; a keresztény embernek a jóakarattal kell harcolnia ellene. Az irigység gyakran a gögből fakad; a megkeresztelt embernek gyakorolnia kell az alázatos életet:

„Azt szeretném, hogy Istent dicsőség érje általam. Örvendj tehát testvéred virulásán, és meg fog dicsőülni általad Isten. És valamennyien azt fogják mondani: »Áldott az Isten, akinek ilyen, minden irigységtől mentes, mások javai fölött örvendező szolgálói vannak.«.”

2546. „Boldogok a lelki szegények” (Mt 5,3). A boldogságok kinyilatkoztatják a boldogság és a kegyelem, a szépség és a béke rendjét. Jézus dicséri a szegények örömét, akik már magukénak mondhatják a mennyek országát:

„Nekem úgy tűnik, hogy az Ige lelki szegénységnek nevezi a lélek önkéntes alázatosságát, és ennek példájaként az Apostol Isten szegénységét állítja elénk, amikor azt mondja: »Ő, jóllehet gazdag, értünk szegénnyé lett« (2Kor 8,9).”

2559. „Az imádság a lélek fölemelkedése Istenhez: vagy a szükséges javak kérése Istentől.” Vajon honnan beszélünk, amikor imádkozunk? Saját gögünk és akaratunk magasából, vagy az alázatos és töredelmes szív „mélységeiből” (Zsolt 130,1)? Aki magát megalázza, az fölmagasztaltatik. Az alázat az imádság alapja. „Mi nem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk” (Róm 8,26). Az alázatosság fölkészít arra, hogy megkapjuk az imádság ingyenes ajándékát: az ember Isten koldusa.

2631. A bocsánatkérés a kérő imádság első lépése (vö. a vámos imájában: „Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek”: Lk 18,13). Az igaz és tiszta imádság előzménye. A bizalomteljes alázat visszahelyez az Atyával és az Ő Fiával, Jézus Krisztussal és egymással való közösség fényébe: ezek után „bármit kérünk, megkapjuk tőle” (1Jn 3,22). A bocsánatkérés megelőzi mind az eucharisztikus liturgiát, mind a személyes imádságot.

2713. Így a szemlélődő ima az imádság misztériumának legegyszerűbb kifejeződése. A szemlélődő ima ajándék és kegyelem; csak alázatban és szegénységben lehet megkapni. A szemlélődő ima szövetség kapcsolata, melyet Isten a szívünk mélyén kötött velünk. A szemlélődő ima kommunió: benne a Szentháromság az embert, Isten képmását átalakítja a maga „hasonlatosságára”.

2188. A vallásszabadság és az általános közjó tiszteletben tartásával a keresztényeknek törekedniük kell arra, hogy a vasárnapokat és az egyházi ünnepeket törvényesen szabadnapoknak ismertessék el. Feladatuk, hogy mindenkinek példát adjanak az imádságra, hagyományaik tiszteletére, örömeire és megvédésére, ami értékes hozzájárulás az emberi társadalom szellemi életéhez. Ha az ország törvényhozása vagy más okok kötelezővé teszik a vasárnapi munkát, ezt a napot akkor is úgy kell számontartani, mint megszabadulásunk napját, mely az ünnepi közösségben, „az égben számon tartott elsőszülöttek ünnepi sokadalmában” részesít (Zsid 12,22–23).

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA REDEMPTIONIS DONUM KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

A megváltás rendje

9. A fogadalom révén mindegyikötök előtt föltárul az evangéliumi tanácsok útja. Az evangéliumban ugyanis többször találkozunk olyan buzdításokkal, melyek meghaladják a parancsolat határait azáltal, hogy nem csupán azt mutatják meg, ami „kötelező”, hanem azt is, ami „jobb”. Ilyen buzdítás: ne ítélj (lásd Mt 7,1), adj kölcsönt, viszonzást nem várva (Lk 6,35), tegyetek eleget annak, aki kér vagy kíván valamit tőletek (lásd Mt 5,40-42), hívd lakomára a szegényeket (lásd Lk 14,13-14), bocsássatok meg az embereknek (lásd Mt 6,14-15); és más hasonló. Ha a hagyomány szerint az evangéliumi tanácsokra tett fogadalom három dologra, a szüzességre, a szegénységre és az engedelmességre összpontosul, úgy tűnik, e hagyomány eléggé rávilágít fontosságukra, mint az üdvrend fő, és bizonyos értelemben „összefoglaló” mozzanataira. Mindaz, ami az evangéliumban tanácsként elhangzik, abba az útba torkollik, melyre Krisztus hív, mondván: „kövess engem!” De ezt az utat a szüzesség, a szegénység és az engedelmesség „krisztusközpontúvá” teszi, és ráüti a megváltás egész rendjének pecsétjét.

Ennek a rendnek természetéhez tartozik a világmindenség átalakítása az emberi szív által, a lélek mélyéből: „A természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását... abban a reményben, ...hogy a mulandóság szolgálai állapotából majd fölszabadul az Isten fiainak dicsőséges szabadságára” (Róm 8,19-21). Ez az átalakulás együtt jár azzal a szeretettel, melyet Krisztus hívása áraszt az ember szívébe; azzal a szeretettel, mely a megszenteltség lényegét adja: mellyel egy férfi vagy nő, a keresztségen alapuló szerzetesi fogadalommal Istennek szenteli magát. Magának a megváltás rendjének alapjait fedezhetjük föl, ha olvassuk Szent János első levelének szavait: „Ne szeressétek a világot, sem azokat, amik a világban vannak. Ha valaki szereti a világot, az Atya szeretete nincs benne; mert minden, ami a világban van, a test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége; mindez nem az Atyától, hanem a világból való. Elmúlik a világ is, és a kívánsága is; aki pedig megteszi Isten akaratát, megmarad örökre.” (1Jn 2,15-17)

Kedves testvérek és nővérek, a szerzetesi fogadalom szívetekbe oltja az Atya szeretetét, azt a szeretetet, mely eltölti Jézusnak, a világ Megváltójának szívében van. Ez a szeretet átöleli a világot és mindent, ami benne az Atyától való; s arra törekszik, hogy legyőzzön mindent, „ami nem az Atyától való”. Arra törekszik, hogy legyőzze a hármasságát. „A test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége” az ember bensőjéhez tapad, mint annak az áteredő bűnnek az öröksége, mely az ember szívében sokszorosán eltorzította a kapcsolatot az Isten által teremtett és az ember uralmára bízott világgal (lásd Ter 1,28).

A megváltás rendjében a tisztaság, a szegénység és az engedelmisség evangéliumi tanácsai a leghatásosabb eszközök arra, hogy az ember szívében átformálódjék ez a „világgal” való kapcsolat: mind a külső világgal, mind azzal a saját „énnel”, mely bizonyos módon a fő alkotórésze a bibliai értelemben vett „világnak”, amennyiben belőle fakad mindaz, „ami nem az Atyától való”. (...)

Az evangéliumi tanácsok lényegüknél fogva „a teremtés megújítását” szolgálják: a világnak úgy kell az ember hatalma alá kerülnie, hogy maga az ember tökéletesen átadhassa magát az Istennek.

FERENC PÁPA EVANGELII GAUDIUM KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

48. Ha az egész Egyház magára ölti ezt a missziós dinamizmust, akkor kivétel nélkül mindenkire el kell jutnia. De kit kellene előnyben részesítenie? Ha valaki olvassa az evangéliumot, világos eligazítást talál: nem annyira a barátokat és a gazdag szomszédokat, hanem elsősorban a szegényeket és a betegeket; azokat, akiket gyakran megvetnek és elfelejtenek, „azokat, akik nem tudják neked viszonzni” (Lk 14,14). Nem lehetnek kétségek, és nem állhat meg olyan magyarázat, mely elgyengítené ezt az annyira világos üzenetet. „Az evangélium kiváltságos címzettjei ma és mindenkor a szegények”, és az ingyenesen hozzájuk szóló evangelizáció annak az országnak a jele, melynek elhozataláért Jézus eljött. Egyértelműen állítanunk kell, hogy elszakíthatatlan kapcsolat van hitünk és a szegények között. Soha ne hagyjuk őket magukra!

FERENC PÁPA ÜZENETE A 2015. ÉVI MISSZIÓS VILÁGNAPRA

(...) A misszió nem erőszakos térítés vagy pusztá stratégia: a misszió a hit „nyelvtanához” tartozik, elválaszthatatlan tőle annak számára, aki meghallja a Szentlélek hangját, amint felszólítja: „Gyere!” és „Menj!”. Aki Krisztust követi, az mindenképpen misszionáriussá válik és tudja, hogy Jézus „vele együtt jár, vele együtt beszél, vele együtt lélegzik, vele együtt dolgozik. A missziós feladat közben érzi maga mellett az élő Jézust”

Minden törekvés, hogy valakit eltérítsenek ettől a hivatásától, még ha nemes lelkipásztori, egyházi vagy humanitárius igényből fakadó szándék vezérli is, nem egyeztethető össze az Úr személyes hívásával, hogy valaki az Evangéliumot szolgálja. A missziós intézményekben a képzést végzőknek a feladata, hogy világosan és becsülettel rámutassanak az élet és a cselekvés ezen távlatára, és hogy hitelesen végezzék el a valódi missziós hivatással rendelkezők kiválasztását. Főként a fiatalokhoz fordulok most, akik még képesek a bátor tanúságtételre és nagylelkű vállalkozásokra, olykor szemben haladva az árral is: ne engedjétek, hogy elvegyék tőletek a valódi misszió álmát, Jézusnak olyan

követését, amely a teljes önátadással jár. Lelkiismeretetek titkos mélyén tegyétek fel magatok számára a kérdést, miért választottátok a missziós szerzetesi hivatást és mérjétek fel, hogy készek vagytok-e elfogadni mint szeretetből fakadó adományt az Evangélium hirdetésének szolgálatában. Ne feledjétek, hogy az Evangélium hirdetése, még mielőtt az azt nem ismerők szüksége volna, a Mestert szerető ember szükséglete! (...)

Ennek az összetett helyzetnek a tükrében feltesszük a kérdést: „Kiknek szól elsősorban az Evangélium hirdetése?” A válasz világos, és magában az Evangéliumban bukkanhatunk rá: a szegényeknek, a kicsinyeknek, a betegeknek, azoknak, akiket gyakran lenéznek és elfelednek, azoknak, akik nem tudják viszonzni (vö. Lk 14,13-14). Az az evangelizáció, amely elsősorban öfeljűk fordul, Isten országának a jele, amelyet Jézus akart elhozni a számunkra: „Egyértelműen állítanunk kell, hogy elszakíthatatlan kapcsolat van hitünk és a szegények között. Soha ne hagyjuk őket magukra!” (Evangélii gaudium, 48). Ennek különösen is világosnak kell lennie azon személyek számára, akik a missziós megszentelt életben élnek. A szegénységi fogadalommal azt választják, hogy Krisztust követik ezen preferenciájában, nem ideológiailag, hanem úgy, ahogyan ő tette: azonosulva a szegényekkel, együtt élve velük a mindennapi élet esetleges körülményei között, lemondva mindenfajta hatalom gyakorlásáról, hogy a legutolsók testvérei lehessenek s hogy elvigyék számukra az Evangélium örömeinek tanúságát és az Isten szeretetének kifejeződését.

A keresztyén tanúságtétel érdekében, hogy az Atya szeretete megmutatkozzék a kicsinyek és a szegények között, a megszentelt életet élőknek elő kell segíteniük, hogy a világi hívők is jelen legyenek a missziós szolgálatban. (...)

Miközben Szűz Mária, az Egyház édesanyja és a missziós lelkiület példaképe szeretetébe ajánlom mindazokat, akik az Evangélium hirdetésén fáradoznak, akár ad gentes, vagyis távoli népek között, akár saját területükön, bármilyen életállapotban, szívből adom mindnyájatokra apostoli áldásomat.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A mai *evangéliumban* Jézus (Lk 14,1.7-14) alázatosságra inti tanítványait, kiemelve, hogy az ilyen magatartás kedves Isten előtt. Itt hangzanak el a következő szavak: „mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják”. Nem a hataloméért, a pozícióért, a társadalmi elismerésért és megfelelőnek mutatózó reprezentációért való küzdelem az üdvözítő erejű Jézus szavai alapján, hanem a szolgáló alázatos szeretet.

E gondolatokkal tökéletesen egybecseng az ószövetségi bölcsesség, melyet az *olvasmányban* (Sir 3,19-21.30-31) hallhatunk: „Fiam, alázattal vidd végbe tetteidet, és jobban szeretnek majd, mintha adakoznál. Nagy vagy? Annál inkább alázd meg magadat, akkor majd kegyelmet találsz Istennél.” Érdemes megfigyelni, ahogy a szöveg kiemeli, hogy a gőg miatti elvakultságunkban már észre sem vesszük, hogy helytelenül cselekszünk. A bölcs és alázatos ember azonban nyitott mások bölcs szavára, tanácsára: „A bölcs szív nyitva áll a bölcsök szavának, s a figyelmes fül bölcsességre vágyik.”

A *válaszos zsoltár* (Zsolt 67,4-5ac.6-7ab.10-11.) elénk tárja azt, hogy Isten a megalázottak pártján áll, az ő gyámoluk és segítőjük: „Jóságodban, Istenünk, hajlékot készítesz a szegénynek.”

A *szentlecke* (Zsid 12,18-19.22-24a) „az égben számon tartott elsőszülöttek ünnepi” sokadalmát említi, mely kapcsolódik az evangéliumi példabeszédben elénk állított ünnepi lakoma gondolatához. A Zsidókhoz írt levélből vett szakasz arra figyelmeztet, hogy az ószövetségi, töredékesnek mondható áldozatok ideje lejárt, s egyedüli közvetítő csakis Jézus Krisztus, aki mindannyiunk bírója és az új szövetség közvetítője – ebben a szövetségben pedig meghatározóak az Úrnak az evangéliumban mondott szavai: „Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonzni. Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat”.

Az *alleluja vers* (Mt 11,29ab) szavakkal is kiemeli azt, amit az evangélium egésze is láttat velünk, miszerint Jézus a legnagyobb példa előttünk az alázatos szeretetben: „Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű.”

Az *egyetemes könyörgésekben* ezért a Jézustól tanulható magatartásért és lelkiületért imádkozunk. A *papi felvezető ima* így szól: „Kérjük, testvéreim, a szelíd és alázatos szívű Jézustól az alázatosság kegyelmét!”. Majd az egyházi és világi vezetőkért hallhatunk könyörgéseket, hogy jézusi mintára alázattal és szeretettől vezérelve töltsék be hivatalukat. A harmadik és a negyedik könyörgés a személyes magatartásunk átférmálásához kér kegyelmet. A hatodik kifejezetten az ünnepi asztal evangéliumi képére játszik rá: „Add, hogy egyházközségünk hívei megtisztult lélekkel és mélységes alázattal járuljanak szent asztalodhoz!”. Majd a *papi záró könyörgés* összefoglalásképp így imádkozik: „Urunk és Mesterünk! Te földi életedben nem azt akartad, hogy neked szolgáljanak, hanem magadat megalázva vállaltad a mi üdvösségünk szolgálatát. Óvj meg minket, hogy soha el ne bizakodjunk, és segíts, hogy embertársaink javának előmozdításával keressük tetszésedet!”.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ:

Félik majd a népek (622)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/222/gr/842/felik-majd-a-nepek-timebunt-gentes-1

GITÁROS ÉNEKEK

Sillye Jenő: Jézus néz rám

<https://www.youtube.com/watch?v=pNleRx4zvZ4>

Sillye Jenő: Most már látom

https://www.youtube.com/watch?v=v4M87z_IMeU

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Antoine de Saint-Exupery: Fohász

Uram, nem csodákért és látomásokért fohászokodom, csak erőt kérek a hétköznapokhoz.

Taníts meg a kis lépések művészetére!

Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában idejében rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat!

Segíts engem a helyes időbeosztásban!

Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjében, elsőrangú vagy csak másodrangú fontosságának megítéléséhez!

Erőt kérek a fegyelmezettséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeket és magaslatokat!

Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie!

Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához!

Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.

Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit.

Kérlek, segíts, hogy tudjak várni!

Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen – szavakkal vagy szavak nélkül – egy kis jóságot közvetíthessek!

Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől!

Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van!

Taníts meg a kis lépések művészetére!

Önzetlenség

Egyszer egy nagyon határozott keresztyén szinte felháborodva mondta nekem:

– Képzeld el, mire mentem haza? Édesapám azzal fogad, hogy odaadta a télikabátját egy fiatalembernek. Én riadtan kérdeztem: melyiket adtad oda, az ócskát vagy az újat?

Akkor apám ezt válaszolta:

– Ne haragudj lányom, a jobbikat adtam oda, mert én már öregember vagyok, ez pedig fiatal, és most kezd udvarolni. Egy kopott, ócska kabátban csak nem lehet leánykérőbe menni?!”

– No, most mit szól ehhez, lelkész úr? Hát mégis, mindennek van határa! És én valóban nem tudtam mit szólni, mert van, akinek száz forintig, és van, akinek százezerig ér a határa. Ennek a határozott keresztyénnek elért a határa az ócska kabátig, az apjának elért az új kabátig.

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Szabad vagyok-e mások elismerésétől, véleményétől?

– Kik a szeretetem és figyelmem elsőszámú címzettjei? Van-e valaki, akit kizárok a szeretetemből?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Urunk, erősséges szent Istenünk, te vagy a legfőbb jó és minden jónak forrása. Önts szívünkbe irántad való szeretetet, és növeld bennünk a vallásos lelkületet. Kérünk, gyarapítsd, és atyai gondviseléssel őrizd meg lelkünkben kegyelmi ajándékaidat. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy a középpontban sose én álljak, hanem mindig a te szavad, akire egyre jobban rá szeretném bízni magamat! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Aki megalázza magát, azt felmagasztalják (Lk 14,1.7-14)

(Forrás: Cathopic)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Az igazi jutalom számomra a Jézussal való örök élet.
- Az Úr engem is fölmagasztal, megdicsőít, ha egyszerű alázattal, bizalommal belesimulok az akaratába!

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Legközelebb, mikor megtiszteltetésben van részem, próbáljam meg ezt rögtön tovább adni valakinek.
- Legyek nagylelkű és alázatos keresztény!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina* segédanyagok, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Évközi 22. vasárnap („C” év)
Borítófotó © Cathopic

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Az egyházatyák gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadvány alapján Asztalos Livia fordította.

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Antoine de Saint-Exupery: Fohász - <http://www.keresztenyelet.hu/antoine-de-saint-exupery-fohasz-1>

Gyökössy Endre: Homo Christianus, Szent Gellért Kiadó és Nyomda, 2002

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a *lectio divina* munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paal Ágnes, Rác Dávid, Rác Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2022

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levélcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu